

20 marca 1930 r.

F41c 23/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11554.

Kl. 72 a 19.

John Douglas Pedersen
(Springfield, Massachusetts, Stany Zjednoczone Ameryki).

Połączenie komory zamkowej i kabłąka spustowego z kolbą karabina.

Zgłoszono 9 czerwca 1928 r.

Udzielono 23 stycznia 1930 r.

Pierwszeństwo: 9 czerwca 1927 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy stosuje się do karabinów i dotyczy połączenia komory zamkowej i kabłąka spustowego karabina z kolbą.

Połączenie składa się z prostych i takich okuć, zapomocą których wymienione części składowe karabina można mocno złączyć i które umożliwiają nadanie tym częściom budowy, wpływającej na zmniejszenie ich ciężaru; okucia te służą również do mocnego i dokładnego przymocowania lufy do komory zamkowej i kolby w taki sposób, iż lufę tę można w razie potrzeby odjąć z łatwością, celem zamiany na nową.

Do karabina, zawierającego drewnianą kolbę, komorę zamkową i kabłąk spusto-

wy, zastosowano pewną ilość okuć do łączenia tych części karabina; okucia przechodzą poprzecznie przez kolbę i do nich przytwierdza się komorę zamkową i kabłąk spustowy.

Okucia te mają stosownie do wynalazku kształt korytek, których boki są zaopatrzone w śrubki, przechodzące nawylot przez boki kolby, a w część środkową każdego z tych korytek można wkręcić śrubkę przytwierdzającą do kolby kabłąk spustowy, względnie komorę zamkową. Śruba służąca do przymocowania komory zamkowej do jednego z wymienionych okuć, wpuszczonych poprzecznie w kolbę, zaopatrzona jest w zwężony czubek, który z chwilą wkręcenia jej w okucie wsuwa się

w odpowiednie gniazdko utworzone na spodzie lufy, zapobiegając obracaniu się lufy po ostatecznym wkręceniu jej zapomocą gwintu do komory zamkowej.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok karabina zboku, którego części połączone zostały według wynalazku zapomocą okuć; fig. 2 wskazuje widok z góry tego karabina; fig. 3 wskazuje przekrój podłużny w zwiększonej podziałce komory zamkowej i części kolby tego karabina; fig. 4 — przekrój poprzeczny jednego okucia wzdłuż linii 39 — 39 na fig. 3; fig. 5 — przekrój przedniej części komory zamkowej karabina wzdłuż linii 40 — 40 na fig. 3.

Karabin wojskowy (fig. 1), do którego zastosowano niniejszy wynalazek, posiada drewnianą kolbę 1, metalową komorę zamkową 2, lufę 3, i kabłąk spustowy 7. Część przednia komory zamkowej 2 posiada pionowe ścianki, tworzące podłużną komorę magazynową 2' przechodzącą przez kolbę i zamek karabina. Wynalazek niniejszy dotyczy połączenia komory zamkowej 2, kabłąka spustowego 7 i kolby 1 oraz lufy 3 z komorą zamkową 2.

Tylny koniec komory zamkowej 2 i kabłąka spustowego 7 ((fig. 3) łączą się mocno wspólnie i z kolbą 1 zapomocą śruby 194, wkręconej w nagwintowaną tulejkę 198, przechodzącą nawylot kolbą 1 i szepioną z kabłąkiem 7, przyczem śrubka przytrzymująca 195 zabezpiecza śrubę 194 od wykręcenia.

Ponad przednim końcem kabłąka spustowego 7, znajdującym się w tyle komory magazynowej 2', wpuszczone jest poprzecznie w kolbę 1 okucie 199, do którego można przyśrubować wskazany przedni koniec kabłąka; w tym celu okucie to ma kształt korytka wpuszczonego w drzewo kolby i zaopatrzonego po bokach w śrubki 200 i 201, przechodzące nawylot oba boki kolby. W środkową zaś część korytka 199 można wkręcić śrubkę 202, prze-

chodzącą przez przedni koniec kabłąka spustowego 7, łącząc go mocno z kolbą za pośrednictwem wymienionego okucia korytkowego 199 i jego śrubki 202.

Pod przednim końcem komory zamkowej 2, z przodu komory magazynowej 2', jest wpuszczone poprzecznie w drzewo kolby drugie okucie korytkowe 203, w którego ścianki boczne są wkręcone na stałe poprzeczne śrubki 204 i 205, przechodzące nawylot przez boki kolby, a w część środkową tego okucia korytkowego 203 wchodzi szczelnie wysunięty ku dołowi występ 206 komory zamkowej 2, w który można wkręcić od spodu śrubkę 207, przechodzącą przez podkładkę 208 i drzewo kolby, w celu połączenia przedniej części komory zamkowej z kolbą.

Tylny koniec lufy 3 zaopatrzony jest w obrzeże 3¹ i gwint służący do wśrubowania tej lufy w komorę zamkową 2, przyczem w boku lufy, w pobliżu jej obrzeża 3¹, wyżłobiono gniazdko 209, w które może wsunąć się po całkowitem wśrubowaniu lufy do komory 2 zwężony czubek 210 śrubki 207, zapobiegając obracaniu się lufy 3 po całkowitem jej wkręceniu do komory zamkowej 2.

Wobec zastosowania opisanego okucia 203, lufę należy wkręcić w komorę 2 całkowicie jeszcze przed połączeniem tej komory z kolbą. Jeżeli nie dociągnąć tej lufy do komory zamkowej 2 więcej, niż na jeden całkowity obrót, to wtedy pomiędzy obrzeżem 3¹ i brzegiem komory zamkowej 2 pozostanie szczelina, jeżeli zaś celem całkowitego dociągnięcia lufy do komory 2, trzeba ją pokręcić mniej, niż na całkowity obrót, to czubek 210 śrubki 207 nie wejdzie w swe gniazdko 209. Należy jednak zaznaczyć, że gdy zwężony czubek 210 śrubki 207 wsunie się w gniazdko 209 lufy, to wtedy lufa może nie być całkowicie dociągnięta do komory 2, ponieważ i tak nie wykręci się z niej pod wpływem

strzelania z karabina. Dzięki powyższemu, zużytą lufę karabina można zamienić z łatwością na nową, co stanowi bardzo dodatnią cechę wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Karabin zawierający drewnianą kolbę, komorę zamkową i kabłąk spustowy, znamienny tem, że w kolbę wpuszczone są poprzecznie okucia, do których przytwierdza się komorę zamkową i kabłąk cynglowy, łącząc jednocześnie te części karabina ze sobą.

2. Karabin według zastrz. 1, znamienny tem, że okucia mają kształt korytek, których boki zaopatrzone są w wystające śrubki przechodzące nawylot przez boki kolby, a w środkową część każdego z tych korytek wkręca się śrubkę, celem przy mocowania zapomocą niej do kolby kabłąka spustowego, względnie komory zamkowej.

3. Karabin według zastrz. 1 — 2, znamienny tem, że komora zamkowa posiada na spodzie przodu i ztyłu otwory, przez

które przepuszcza się śrubki, wkręcane w okucia o kształcie korytek.

4. Karabin według zastrz. 1, znamienny tem, że tylna część komory zamkowej i tylna część kabłąka spustowego połączone są ze sobą i z kolbą zapomocą wspólnej śruby, zaś przedni koniec komory zamkowej i przedni koniec kabłąka spustowego łączą się z kolbą oddzielnie każdy zapomocą śrubki i okucia o kształcie korytka.

5. Karabin według zastrz. 1 o lufie przykręcanej do komory zamkowej, znamienny tem, że śrubka służąca do przymocowania przedniego końca komory zamkowej do poprzecznego okucia wpuszczonego w kolbę zaopatrzona jest w zwężony czubek, który po całkowitem wkręceniu wymienionej śrubki w to okucie wsuwa się w odpowiednie gniazdko wyżłobione na spodzie lufy, zapobiegając obracaniu się jej po ostatecznem przykręceniu do komory zamkowej.

John Douglas Pedersen.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 2.

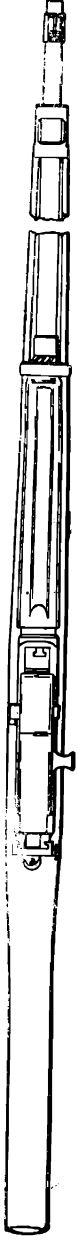

Fig. 1.

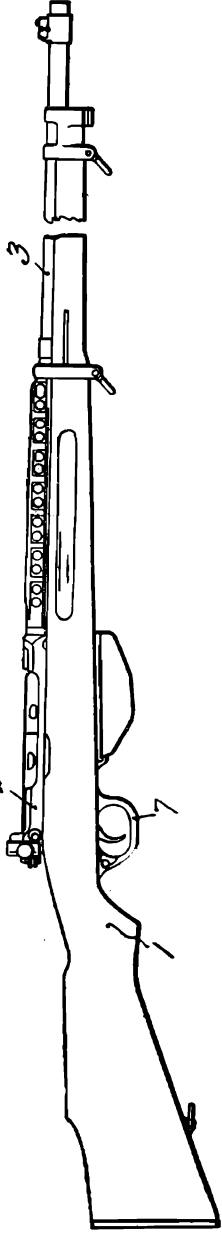

Fig. 3.

